

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XIV. évfolyam, 5. szám

Ára : 1 lej

2013. MÁJUS

Kányádi Sándor

Májusi szellő

Almavirággal
futkos a szellő,
akár egy kócos
semmirekellő.

Kócosnak kócos,
de nem mihaszna,
okot nem ad ő
soha panasza.

Fütyöget olykor,
mintha ő volna
a kertek kedves
sárgarigója.

Meghintáztatja
ágon a fészket,
leszáll a földre:
fühegyen lépked.

Illeg és billeg,
s ha dolga nincsen,
elüldögél egy
kék nefelejcsen.

Csíksomlyói Szűzanya - Kisboldogasszony Mária

Ahol az ember eltöltött egy kis időt, látott szép dolgokat, hallott "jó szót", vagy evett valami finom különlegességet, ott feltöltődött lelkileg és testileg, oda visszavágyik, visszamegy, és még másokat is hív magával azt a csodálatos élményt megosztani, újraélni. Így van ez a magyarok találkozó helyével, a csíksomlyói búcsúval is, de nemcsak oda mennek újra és újra, hanem Lövétének is van egy bizonyos, mágnesként vonzó, bűvös tere, amely újra és újra visszavonzza az ide érkezőket, legyen átutazó turista, tapasztalatcserére érkezők, de nem lehet kihagyni azokat sem, akik nem kívülről, hanem szülőfalunk szeretetében érkeznek haza, és hozzák magukkal barátaikat, ismerőseiket.

A csíksomlyói búcsúról nem kell sokat írnom, mert aki nem tudott elzarándokolni, azok is az újságból, a TV, rádió csatornáin keresztül tudhatnak mindent az idei búcsúval kapcsolatosan. Éppen egy-két régi történettel szeretnék megemlékezni a Mária zarándoklatról. Édesanyám mesélt a búcsújárásról: abban az időben, amikor tiltva volt a zarándoklat, mindenki máskor látogatta meg Máriát, mert nem lehetett egyszerre sok egyhítű, egynemzetű nép egy helyen. Biztosan van a faluban olyan, aki emlékszik a történetben szereplő személy nevére is, de én csak a történetet tudom. Egy zarándoklat alkalmával történt ugyanis, hogy egy férfinak Lövétén, aki mindig járt

és nem tudott gyalogolni. Tehetetlenségében gondolta, kimegy Kerekmezőbe, hogy legalább lássa, ahogy elvonulnak előtte a búcsúsok, és integessen nekik. Felmászott egy kerítésre, oda felült, hogy jobban lásson. Amikor elvonultak, és le akart szállni a kerétről, valahogy rosszul ugrott le, és roppant egyet a bokája, utána lépett egyet-kettőt, s hát nem fáj a bokája. Bizonyára akkor, abban a helyben került vissza a boka a helyére. Nem vesztegette sokáig az időt, hamar hazament, pakolt, s már a hegyen utolérte a búcsúsokat, és ment velük végig, teljes szívéből tudott Máriának hála adni abban az évben, mivel nem hagyta őt cserben, és segített abban, hogy újra köszönthesse Őt.

Máté nagyapámék amikor meghaltak, akkor egy falra akasztós, elég nagy feszület került hozzánk, ami most a nővéreméknél van. Annak is csíksomlyói búcsújárás története van, mert édesanyám leánykoraiban találta a földön egy búcsúra menéskor, amikor egy mezőn haladtak keresztül. Azt mondta, előttük is ment egy csoport, bizonyára azok ejtették el, de túl messzire voltak ahhoz, hogy megkérdezzék, hogy kié. Így került a kereszt a családunkhoz.

Mi szeretjük szülőfalunkat, és szeretünk itt élni, itt dolgozni, és hogy ezt bizonyítsuk is másoknak, arra törekszünk, hogy az ide érkezők megtapasztalják, mennyire ragaszkodunk ahhoz, ami a miénk, sokszor ünnepeinket is feláldozva teszünk azért, hogy az ide látogatók ízelítőt kapjanak hagyományos ételeinkből, látogathassák, ami látványos.

"Az ezergyermekek falu"

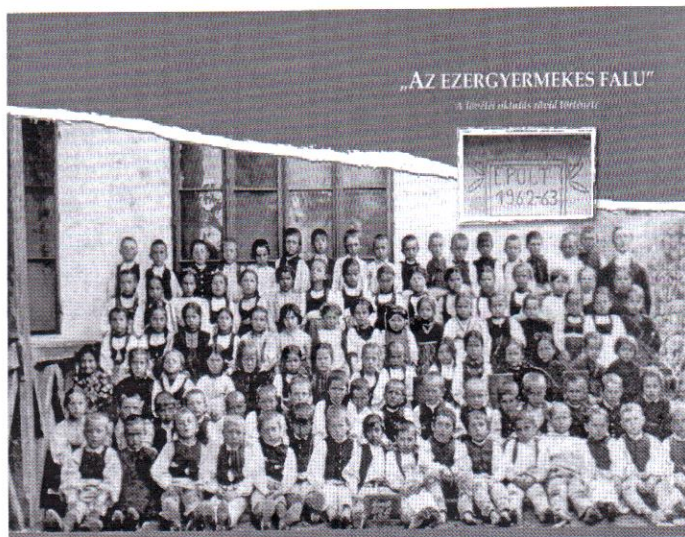
2013. május 12-én ünnepelte a lövétei iskola a mai főépület felépítésének az 50-ik évfordulóját. Az ünnepségre meghívtuk mindazokat a pedagógusokat, akik a szocializmus évtizedeiben itt kezdték pályafutásukat, és több generáción keresztül nevelték az ifjúságot. Az iskola tanárijában zajló kötetlen beszélgetés alkalmával megemlékeztünk azokról a tanárokról, tanítókról, akik már nem lehettek velünk, ugyanakkor nagy öröm volt mindenkinek számára, hogy ennyi év után találkozhattak egymással, volt diákokkal, jelenlegi kollégákkal. Az ünnepet a Népházban szervezett gálaműsor zárta, ahol bárki találkozhatott egykori nevelőjével. Itt szeretném megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult az ünnepség megszervezéséhez és széppé tételéhez.

Erre az eseményre készült el "Az ezergyermekek falu" (A lövétei oktatás rövid története) című kiadvány Demeter Csanád és Mihály János szerkesztésében. Ez a 192 oldalas ünnepi kiadvány átfogja a lövétei oktatás történetét kezdetektől napjainkig, kihangsúlyozva az elmúlt 50 év történetét. A kötet nem tekinthető iskolamonográfiának, de ugyanakkor ragaszkodik a tudományos apparátushoz és a levéltári forrásokon alapuló feltáráshoz. A mű egyik sajátossága, hogy a korabeli dokumentumok, fogalmazások, és nem utolsósorban egykori pedagógusok visszaemlékezései mesélik el, idézik fel, hogy milyen volt a közelmúlt iskolája Lövétén. Az olvasó egy valós képet kaphat az első községi iskola létrejöttéről, arról a

történelmi átmenetről, miként került át a több száz éves lövétei oktatás az egyház tulajdonából az állami tulajdonba, hogyan alakul ki a 10 osztályos oktatás, hogyan nő a gyerekek száma évtizedről évtizedre, majd hogyan csökken az 1990-es évektől. Választ kaphatunk arra is, hogy igaz-e a kötet címében feltüntetett - sokat vitatott állítás -, miszerint a községben a gyerek száma az 1970-es években meghaladta az ezer főt.

Amennyiben felkeltette az érdeklődését ez az ünnepi kiadvány, és szeretne hozzájutni, kérjük, érdeklődjön a Székely Mózes Általános Iskola titkárságán.

Demeter Csanád

Pályaválasztás

Az általános vagy a középiskola elvégzésekor gyermekeink az elé a döntés elé kerülnek, hogy számot vessenek hajlamaikkal, képességeikkel, és életpályát válasszanak, illetve annak megfelelő iskolában tanuljanak tovább. Szülők és pedagógusok egyik legfontosabb feladata, hogy erre az életfontosságú lépésre előkészítsék a fiatalokat, részükre megfelelő tanácsokkal szolgáljanak. Ezért helyes, ha már kisiskoláskortól figyelemmel kísérik, hogy a gyermeknek mihez van kedve, mihez ért legjobban, mivel foglalkozik legszívesebben. A helyesen nevelő szülő nem törli le a gyermek kezdeményezéseit, akaratát, hanem engedí érvényesülni egészséges tettvágyát, aktivitását. A gyermek nem dönthet egyedül, szüksége van a felnőttek élettapasztalatára. A szülők sokat tehetnek annak érdekében, hogy vonzóvá tegyék a különféle élet-hivatásokat. Fontos arra vigyázni, hogy mit, hogyan mesélnek el családi körben munkahelyükről, munkatársaikról. Ne vigyék haza sérelmeiket, keserűségüket, nehogy kedvét szegjék gyermekük egészséges ambícióinak. A gyermekük képességeit is igyekezzenek reálisan megítélni. Győzzék meg a gyermeküket arról is, hogy a hajlamok, a képességek nem elégsé-

gesek az érvényesüléshez, kitartó erőfeszítésre is szükség van. Helytelen, ha a szülők saját, egykor ki-elégítetlen becsvágyukat akarják megvalósítani gyermekük által. Elemezzék a gyermek adottságait, a család körülményeit, a társadalom aktuális és távlati érdekeit, s ezek összehangolásával döntsenek. Beszélünk kell a pályaválasztási érettségről, amely a személyiség azon fejlesztésére vonatkozik, amely szerint a tanuló éretten képes döntést hozni.

A pályae érdeklődés már 10-12 éves korban kezd kialakulni. A környezettől függ, hogy a gyermekek érdeklődési iránya fejlődik vagy elsorvad attól függően, hogy milyen feltételek adóttak.

András Magdolna

Sikeresen lezajlott a helyi Vöröskereszt adománygyűjtő akciója a Hargita Megyei Vöröskereszt segítségével.

Köszönetet mondunk a Székely Mózes Általános Iskola diákjainak és oktatóiknak a szép és tartalmas műsorért. Köszönjük szépen a szíves adományait.

Köszönettel: Lövétei Vöröskeresztes Alegység

folytatás az 1. oldalról

A pütkösi búcsú mindig hoz zarándokokat a falunkba is, mert ha már eljönnek ilyen messze, akkor még egy napot szentelnek valami más helység megtekintésére is, Somlyón kívül. Ez történt az idén is, egy miskolci tanárnő érkezett egy nagy busz népével együtt, hogy megnézzék Lövétén a sóskutat, faljanak kókós lepényt, de mindezekre azt hiszem a koronát a lövétei pütkösi nagyvecsernye tette fel. Ez a nagyvecsernyénk mondhatom a miénk, mert úgy hallottam, Erdély-szerte is egyedülálló, sokakat vonz, és nemcsak a régisége, de a szépsége az énekeknek, a szövegeknek az igazsága is. Sokszor jut eszembe évközben is, ha valami rosszul sikerül, a kézimunkában bontani kell, hamar eszembe jut az imádkozás, mert ahogyan a nagyvecsernyén énekeljük: "Ha az Úr nem építi a házat, hiába munkálkodnak, akik azt építik".

Amikor a miskolci tanárnővel beszélgettünk a Tájházban, kiderült, hogy 15 évvel ezelőtt járt Lövétén, és akkor evett volt kókós lepényt, most elhozta csapatát is. Az is kiderült, hogy akkor is mi süttük a kókós lepényt Márton Gáspár bátyáméknál Teresi ángyómmal (Isten nyugtassa), és voltak segítők is, de már nem tudom, hogy kik. Akkor a miskolci tanárok jöttek ide az iskolához, András József volt az igazgató, egy megbeszélést tartottak az itteni tanárokkal, ha emlékeznek, akkoriban mentek innen diákok tanulni Miskolcra, azért is kedveskedtünk nekik helyi finomsággal. Érdekes megjegyzést tett most a tanárnő, azt mondta, most csak ízelítőt ad a turistáknak, nem mutat meg mindent Lövétéről, hogy legyenek kíváncsiak és máskor is jöjjenek el. Tehát itt járt, megtetszett, hozott másokat is magával. Megkérdeztem, nem volt-e finomabb akkor a lepény (mert talán éhes volt, vagy fiatalabb stb.), azt mondta, nem, most is olyan finom a lepény, mint akkor volt az iskolában.

Lövétei Kisboldogasszony, csíksomlyói Babba Mária, boldog vagyok, hogy őseink Mária országában Mária-tisztelek voltak, és a lövéteiek védőszentünknek is Máriát választották.

Imádkozunk bizalommal, kérjük Kisboldogasszonyunkat bajainkban, adjunk hálát örömeinkben, mert sok mindenért lehetünk hálásak, a mi generációnk is (azért például, hogy nem értünk háborút, éhséget, járványt), időnként látogassunk el Csíksomlyóra, főképp a búcsúra, adjunk hálát a Szűzanyának is, mondjuk el bánatunkat, bajainkat, és bizonyára megnyugvást találunk.

Fazakas Ágnes

A haj

Tisztelt olvasók!

Ebben a cikkben szeretnék írni a korpás és zsíros haj kezeléséről. És még szeretnék egy pár tanácsot adni a kisbabák hajmosásáról és a lerakódás kezeléséről.

Elég gyakran panaszkodnak a kuncsaftjaim, hogy sokat kell mosni a hajukat, mert zsírosodik. Ezt a problémát úgy oldják meg, hogy kétnaponta megmossák a hajukat. Ez így nem helyes, mert a haj, ha gyakran van mosva, még több faggyút termel, ezáltal még zsírosabb lesz a haj. Tehát azt kellene csinálniuk, hogy mindig egy nappal tovább tolni a mosást, míg eljut odáig, hogy egy héten egyszer mossa meg. Kivétel persze, ha olyan munkát végez, amittől nagyon piszkos lesz, vagy ha nagyon izzadós a fej. De mindenképp gyérebben mosni, ne naponta vagy kétnaponta. Még kellene figyelni, hogy a zsíros hajnak megfelelő sampon használjunk. Még olyant is szoktam ajánlani, hogy dauert teszünk, és ez is szárítja.

A korpás haj, hát ez is kellemetlen, és csúnya tud lenni. Itt is az a helyzet, hogy változtatni kellene a haj kezelésén, vagyis ennek megfelelő sampon, balzsam, akár az életmódon, mert a stressz is okozhatja. Lehetne ricinus olajos kezeléssel megszüntetni. Erről a következő cikkben bővebben írok.

A kisbabák fejmosásáról annyit szeretnék, hogy ne az arc fele vagy ülve mossuk, hanem egyik kezünkre ráfektetjük, és hátrafele mossuk, hogy ne folyjon a szemébe a sampon.

A kisbabák fején szokott lenni a lerakódás. Ezt nem szabad piszkálni, vakarni. Ettől úgy tudunk megszabadulni könnyen, hogy bekenjük valamilyen olajjal (ricinus, olíva, napraforgó), ráteszünk egy kis nyílont, erre egy sapkát, estétől reggelig. Megmossuk, lágyan dörzsöljük, de nem vakarjuk. Ezt a műveletet addig csináljuk, míg szép tiszta lesz a fejbőr.

Lázár Ibolya, fodrász

Közbirtokossági hírek

A Közbirtokosság vezetősége értesíti a tagságot, hogy folyó év június 4-től kezdődően minden kedden sorra kerül a tűzifaosztalék kiosztása. A fát Gólicza Domokostól, valamint a kirulyi tábortól lehet elhozni, és a tavalyi évhez hasonlóan csak Lövétére lehet hozni. Az igazolásokat munkanapokon 8-14 óráig lehet kivenni a Közbirtokosság irodájában. A kitermelés, valamint a fa ára a 2012-es évhez viszonyítva nem változott. Szükséges hozni a tagsági könyvet és a személyazonossági igazolványt.

Vezetőség

Kákvirág és LEADER

Lázár Lászlóval annak kapcsán beszélgettünk, hogy május 17.-22. között a Kákvirág táncsoport részt vehetett a III. Pünkösdi Nemzetközi Gyermek és Ifjúsági Néptánc Fesztiválon.

- Milyen program segítségével sikerült ezt valóra váltani?

L.L.- Mint már tudhatjuk, településünk is tagja a térségünkben létrejött Homoród-Rika-Küküllő LEADER Helyi Akciócsoportnak, és ennek az egyesületnek a partnerkapcsolatai révén jutott a Kákvirág erre a néptánc fesztiválra.

- Településünkről kik a tagjai ennek a LEADER egyesületnek?

L.L.- Az egyesület jelenlegi elnöke a településünk polgármestere, tagjai között szerepel pár helyi szervezet is, mint: Kriszti Prod Impex Kft., Lövéte Közbirtokosság, Lövétei Ifjak Egyesülete, Polgármesteri Hivatal, Silvimex Kft.

- Kikkel és hogyan alakulnak az egyesület partnerkapcsolatai?

L.L.- 2012 őszén két magyarországi LEADER térség keresett fel bennünket, név szerint a Dél-Borsodi LEADER Helyi Akciócsoport, valamint a Zselici Lámpások LEADER Helyi Akciócsoport, akiknek bemutattuk a mi LEADER térségünket, és ezen kezdődő kapcsolat révén fogalmazódott meg, hogy egy helyi értéktárat mérjünk fel. A dél-borsodiak már a saját térségükben feltárták, és egy nagy adatbázist hoztak létre, amelyben szerepelnek helyi termelők, kézművesek, művészek, érdekes emberek, különleges hobbival rendelkező emberek stb. Ennek alapján végeznők mi is, meg a Zselici Lámpások is a leltározást, és a partnerség eredménye lenne egy honlap létrehozása meg egy háromnyelvű (magyar, román, angol) kiadvány elkészítése, amelyek bemutatnák a három térségben felmért értékleltárt.

- Mik a további tervek a partnerkapcsolatok által?

L.L.- 2014-re három nagy rendezvényt terveztünk a három térségben, amelyeken ezeket a felmért értékeket bemutatnánk. Ezen rendezvények lebonyolításához 2013 őszén nyújtánánk be pályázatot.

- Mikor lesz ennek a bizonyos értékleltárnak a felmérése?

L.L.- A tél folyamán történne meg a helyi értékek felmérése, a turisztikai vonzerő felleltározása. Olyanokra gondolunk itt, mint: pl. kézműveskedés, szerszámkészítés, faszerszám-készítés (villa, gereblye), gyümölcsfeldolgozás, kézimunka, helyi éléskamra bemutatása, bármi, ami érdekesség, ami közvetve a turizmust fellendítheti.

- Hogyan kerülhet be valaki ebbe a leltárba?

L.L.- Nálam lehet jelentkezni, szükséges egy szöveges bemutatkozás, fénykép, kép munka közben, és mindezek ingyen felkerülnek a honlapra.

- És hogy kerül ide a Kákvirág?

L.L.- Ennek az együttműködésnek a keretében képviselte a térséget a Kákvirág Egyesület, ami térségünk egyik értéke.

- Tehát akkor nem csak a néptánc fesztiválon való részvételért utaztatok Magyarországra?

L.L.- Így van, mi a Homoród-Rika-Küküllő LEADER Helyi Akciócsoport munkatársaiként vettünk részt ezen a rendezvényen, ahol a projekt technikai előkészítésén dol-

goztunk. Ugyanekkor körvonalazódott egy kölcsönös üdültetési program is gyermekek részére, amely akár 2014-ben elkezdődhet, ahol a gyermekek megismerkedhetnek a magyar kultúra számukra kevésbé ismert részeivel, illetve ifjúsági képzési programokra is van elképzelés.

- Más LEADER térségekkel van-e kilátás együttműködésre?

L.L.- Ezen a találkozón a fent említett akciócsoportokon kívül még három magyarországi akciócsoport volt jelen a megbeszélésen, akikkel ugyancsak partnerség alakulhat ki, valamint egy dán és egy francia LEADER térséggel is elkezdődött egy együttműködés.

- Köszönjük a beszélgetést!

András Mónika, András Kinga

Mezőcsáti kirándulás

Örömmel töltött el, mikor értesültünk arról, hogy Erdélyt képviselhetjük a III. Pünkösdi Nemzetközi Gyermek és Ifjúsági Néptánc Fesztiválon a Magyarország és környező településeken. Sajnos csak nyolc mehetett, így a csapat fele zenészek és oktatónk nélkül hagyta el Lövétét. Rossz volt itt hagyni a többieket, de izgalommal indultunk útnak, mert néhányunknak ez volt az első külföldi fellépése a táncsoporttal.

Péntek este nagy szeretettel fogadtak minket a mezőcsáti panzióban. Mivel a zenekarunk nem tudott eljönni, ezért a Pipás zenekar kísérte fellépéseinket. Tiszakeszin, Szentistvánon, Tardon és Mezőcsáton léptünk színpadra, ahol a közönségtől pozitív visszajelzéseket kaptunk táncaink és a székelyruhánk felől. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, sok közös programban vettünk részt a mezőcsáti táncsoporttal, és minden este táncot szerveztek nekünk, ahol többfajta táncot is elsajátíthattunk tőlük, de nekünk is sikerült a mi tudásunkból valamit átadni.

E néhány nap alatt szoros barátságok alakultak ki a két táncsoport között, amit a távolság ellenére igyekszünk megőrizni.

Fájó szívvel, könnyek között vettünk búcsút egymástól, és a hazafele úton mindegyre felhangzott a busz valamelyik üléséből egy-egy sóhaj... már úgy hiányoznak.

Ez a kirándulás segített abban, hogy még jobban magunkénak érezzük a néptáncot és a népzene-t. Köszönjük ezt a felejthetetlen élményt!

Készítette: Lukács Abigél- Boglárka, Lázár Réka, András Tünde és Miklós Klaudia

Élménybeszámoló

Péntek reggel nagy kedvvel elindultunk a csoport egy részével Mezőcsátra. Nagyon jól telt az utazás, hiszen sokat beszélgettünk, nevtünk. Péntek délután olyan 7 óra tájban megérkeztünk. Nagy szeretettel fogadtak ott bennünket.

folytatás az 5. oldalon

folytatás a 4. oldalról

Minket egy panzióban szállásoltak el, ami nagyon szép volt. Este mentünk a zenészekkel próbára. Szombat reggel mentünk szerepelni, ami nagyon jó volt. A szombat este nagyon jól telt, hiszen meglátogatott minket a mezőcsáti táncosok egy része, és egy fergeteges este kezdődött el, ami szinte reggelig tartott. Vasárnap voltunk délelőtt a református templomban, ami nagyon szép volt. Hétfőn mentünk szerepelni Tardra, ahol nagyon jól telt, és utána Mezőcsátra a záró ünnepségre. A hétfő este volt a legnehezebb, mert az volt az utolsó közös este a barátokkal. Kedden reggel nagy-nagy fájdalommal pakoltunk össze, hiszen indultunk haza. Eljött az indulás ideje. Nagyon megsirattuk őket, és ők is minket, hiszen nagyon a szívünkhöz nőttek. Elindult a busz, és kezdtek távolodni a barátok. Na, akkor volt a legnehezebb mindnyájunknak.

Az úton hazafelé sokszor felsóhajtottunk. De nagyon jól telt, és remélem, hogy majd jövőre ők fognak jönni Lövétére.

Ferencz Richárd

...hát...felejthetetlen volt...én el tudom mondani, hogy 13 éve táncolok a Kákvirág Néptáncsoportban, de ez idő alatt ilyen kiszállásban még nem volt részem, ez volt a legjobb. Igaz, volt, hogy más kiszálláson esetleg változatosabb volt a program, de ezt a kiszállást az tette különlegessé, amilyen emberekkel megismerkedhettünk, barátkozhattunk, főképp a helyi Mezőcsáti Népi Együttesre gondolok és a fesztivál szervezőségére...nagyon kedves, önzetlen emberek. Egy panzióban szállásoltak el, és a helyi táncsoport és a zenekara nem unta, és minden egyes este feljöttek hozzánk a panzióba, és szólt a muzsika, mi megroptuk a táncot hajnalig, pedig tudtuk, hogy reggel 8-tól van a reggeli. Tanítottak nekünk táncokat, főképp kalotaszegi, széki táncokat, de moldovait is, mi pedig nekik főképp küküllőmenti táncokat. Sokat tanulhattunk a mezőcsáti együttestől, és nagyon jó hatással is voltak a mi táncsoportunkra, hiszen hazafele is a fiatalabbjaink is mind népzene hallgattak vagy dúdoltak, láttam némelyiket, hogy a hazaúton is egyik benzinkúti megállónál, unalomból hirtelen egy kalotaszegi legényes figurát járt, és érződött benne, hogy lélekben még ott van...a táncházban... Nagyon szomorú volt a búcsúzás, tele volt könnyező szemmel, szomorú arccal, úgy a mezőcsátiak, mint a lövéteiek, úgy férfiak, mint nők, fiatalok, idősek...szomorú volt... ilyen eddig még nem volt...szerintem nem egyedül éreztem így, hiszen hazafele utazgatva mindegyre felhangzott a busz valamelyik üléséből egy sóhaj...úgy hiányoznak... A fellépéseink nagyon jól sikerültek, úgy gondolom, sikeresek voltunk, hiszen a tánc elejétől már tapsolt a nézőközönség.

Létrehoztunk az interneten a két táncsoportnak egy közös oldalt, ahová a mezőcsáti együttes fő táncoktatója, Zelei Ferenc (50 éves, táncegyetemét végzett) a következő sorokat írta nekünk...

Kedves Kákvirág! Nagyon okos ötlet a csoport létrehozása, az egész együttesünk nevében köszönjük. A szeretet, a barátság és a gondolat nem ismer határokat, távolságot, időt. Nagy tisztesség számunkra, hogy a Szívetekben helyet kaptunk, és tudom, hogy mi is hasonlóan érezzük. Én személyesen nemcsak rátok gondolok szeretettel és barátsággal, hanem szüleitekre is, akik ilyen jóra való, nyílt szívű embereket neveltek fel, akikben megvan a tisztelet és az alázat egymás és mások iránt is.

Demeter Noémi

Mi történik Lövétén?

A "Mi történik Lövétén?" sorozat következő témája a közelmúltban megkezdett fahidak építéséről szól.

Tehát két fahíd építését kezdtük el május hónap folyamán, éspedig az idő foga által megrongált nádasszéki fahidat, illetve az Újnegyedben a Sárhegye dűlőbe vezető mezei úton a Kis-Homoród patakán át. A nádasszéki híd esetében a régi híd elbontásra került, és a hídfők kivételével teljesen új híd épült. Az Újnegyedben épülő híd teljesen új lesz, ugyanis mint tudjuk, ezidáig egy keskeny pallócska nyújtott lehetőséget a patakon való átkelésre. Ezen hidak építésére már régóta készülődünk, ugyanis két évvel ezelőtt az Önkormányzat kéréssel fordult a Közbirtokossághoz, melyben 40 köbméter cserefát igényelt, bérmentesen, ezen hidak felújítására, megépítésére. A kérés pozitív elbírálása után került sor a fa kitermelésére, majd a szükséges faanyag kivágására. Az egyéb szükséges anyagokat, valamint a munkálatok költségét az Önkormányzat fedezi. A munkálatokat helyi mesteremberek végezték, végzik. Újra és újra bebizonyosodik, hogy az összefogásnak nagyon nagy hozadéka tud lenni, hiszen saját erőforrásainkat kihasználva és az intézményeink közötti jó kapcsolatokkal, együttműködéssel gyarapítani tudjuk a közösség vagyonát, ki tudjuk elégíteni saját magunk szükségleteit. Bizony, valamivel újra gazdagodtunk, és ismét talán még eggyel: az a tudatosodás, hogy a közösségben való összefogás nagy dolgokra képes. Köszönjük mindenkinek a lelki és fizikai támogatását.

Lázár Zoltán, polgármester

KURUTTY - kisdíjak nagy versenye

Nagy napra ébredtünk május 10-én, én személy szerint azt dúdoltam magamban: Ez az a nap... milyen nap is? Hát a békaké, a miénk, a Kurutty országos vetélkedőé, amelynek büszke házigazdái lehetünk (tavaly mi nyertük ezt a versenyt, így rendezhetük itt, Lövétén).

Óriási izgalom, ugyanakkora készülődés előzte meg azt a három napot, égett kezünk alatt a munka, na meg főtt a fejünk, hogy hogyan is lesz. Bevallom, néha kicsinek éreztem magunkat ehhez a rendezvényhez. Hál' Istennek csalódnom kellett.

Igenis megugrottuk a lécet, felnőtünk a feladathoz. Egy olyan nagyszabású rendezvénynek adtunk otthont, melynek tagjai kilenc erdélyi megye lakói, városiak, vidékiek egyaránt, ami közös volt bennünk, az a magyarság, na meg a kuruttyolni akarás.

Megpróbáltuk belecserkészni magunkat a részt vevő közel száz vendég szívébe és emlékezetébe kóköslepénnyel, Lövéte címerével, saját kezűleg gyártott kis batyuval, újsággal, naptárral, könyvekkel, kiadványokkal, amelyekkel mind-mind Lövéte nevét próbáltuk elhinteni a termékenynek látszó gyermeki és tanítói szellemi talajába.

Szerintem sikerrel.

Bár nem töltöttünk sok időt a faluban, de a jól sikerült pénteki műsoros megnyitón meg tudtuk mutatni magunkat, gyerekeink tehetségét, felkészítőik talpraesettségét.

A vetélkedő első éjszakáját a község területén töltötték a vendéggyerekek és a kísérők egyaránt: iskolánk kisdíjakjai (és természetesen szüleik) jelentkezhettek arra, hogy fogadnának gyereket az első éjszakára, és ez annyira sikeres volt, hogy mindenkihez el sem tudott jutni a hír, addigra már "elfogyott" a gyerek.

A verseny tulajdonképpen helyszíne Kirulysarka volt, hisz idén a gyerekek a verseny mindhárom szakaszára Wass Albert Az erdők könyvét tanulmányozták. Erdő közelében könnyebb erdőről beszélni, figyelni és hallgatózni. Ez a hangulat olyannyira jól sikerült, hogy egész nap azt éreztük: falunap van Lövétén - sátor, bogrács, zene és egy csomó jókedvű felnőtt és gyerek.

Muzsikaszóval tértünk este nyugovóra, ki-ki a maga sátrába. A jókedv reggelre sem fogyott, annál inkább "fagyott", hisz enyhén hóharmatos reggelre virradtunk. Lázás pakolás, reggeli, búcsúzokodás. Már csak integetni kellett, na meg kibírni májjal a sok dicsőretek házigazdaként: számos csapat vette szándékába, hogy még visszajő... ha csak ezzel maradunk, már megérte, hisz olyanok vitték haza szívükben és tarsolyukban Lövéte nevét, akik addig még a térképen sem találtak volna minket.

Na és a verseny eredménye? Ha a babérokat nem is a mi fejünkre tették, hanem a nyárádszeredai gyerekek kobakjára került, a pálmát azért mégiscsak mi hoztuk el...

Mag Otti

A verseny sikeres lebonyolításában olyannyira számos a támogatók, segítők listája, hogy felsorolni kevés lenne ez a lap. Éppen ezért egy közös köszönet:

A KURUTTY MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ
ORSZÁGOS SZAKASZÁNAK
MEGSZERVEZÉSÉBEN NYÚJTOTT
SEGÍTSÉGÉT KÖSZÖNJÜK MINDENKINEK!

A lövétei tanítók

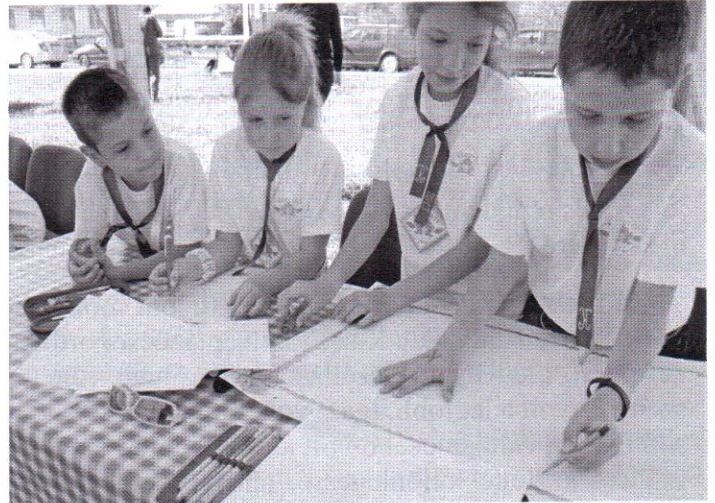
Helyi támogatóink:

Lövéte Község Önkormányzata

Lövéte Közbirtokosság

Lövétei Kiáltó Egyesület

Hargita Megyei Hagyományörzési Forrásközpont

Orbán Dávid, Mag Eszter, Márton Fanni, András Zsolt - A lövétei Senye-hegye csapat

Fotó: András Tamás

DIÁKOLDAL

Pillanatképek az iskolánk 50-ik évfordulójára szervezett gálaműsorból

Iskolai hírek

- Március 1.-3. között Nagyváradon az Erdély Magyar Matematikaverseny országos szakaszán Miklós Dóra V. osztályos tanuló dicséretben részesült.
- Március 9-én Csíkszeredában a megyei matematika tantárgyversenyen Miklós Dóra V. osztályos tanuló II. helyezést ért el.
- Március 12-én Farkaslakán a Csillagszerző Matematikaverseny megyei szakaszán Miklós Dóra V. B osztályos tanuló I. helyezést, Mihály Bernadett VI. A osztályos tanuló II. helyezést ért el.
- Május 10.-12. között Nagyváradon a Csillagszerző Matematikaverseny országos szakaszán Miklós Dóra V. B osztályos tanuló II. helyezést ért el.
- Május 5-én anyák napja alkalmával iskolánk diákjai is egy kis műsorral kedveskedtek az édesanyáknak, nagymamáknak.

Az erdőben

Az erdőbe megyek veled,
Gyere, menjünk errefele.
Nézd csak, ott egy ágacska!
Azt mondja: az erdő csoda.

A levelek gyönyörűek
Olyan ötszínűnek nézem.
Ha még egyszer idejövünk,
Akkor többet nézelődünk.

Mag Eszter

Iskolánk diákjai a Vöröskereszt adománygyűjtő akcióján

Régi korok anekdotái

Régen bizony nem nagyon ismerték a déligyümölcsöt a Székelyföldön.

Az egyszeri leány es elszegődött Budapestre szolgálni, s onnan küldözgetött közbe-közbe egy csomagot az öregöknek. A csomagba narancsot meg citromot es tett, s levélben érdeklődött, hogy megkapták-e az öregök.

A válaszlevél ekképp hangzott: "A csomagot megkaptuk. A narancsból a piroshéjúak jók vótak, de a sárgahéjúakat alig tudtuk megenni. Olyant többet ne küldj!"

Anyakönyvi hírek - 2013. április

Születések száma: 1

KEDVES GERGŐ, született 2013. március 21-én, Kedves Attila és Golicza Emese, Lövéte 632 szám alatt lakó szülők gyermeke.

Házasságkötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki az áprilisban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

ANDRÁS LAJOSNÉ, született ANDRÁS ILONA, Lövéte 380 szám, született 1936-ban,
BODOR GYULA, Lövéte 663 szám, született 1928-ban,
FAZAKAS IMRE, Lövéte 699 szám, született 1928-ban,
BENCZE ISTVÁN, Lövéte 1125 szám, született 1928-ban,
MÁRTON IMRE, Lövéte 886 szám, született 1974-ben.

2013. május 17-én elhunyt Hadnagy Magdolna, született Kémenes, aki 1931. november 17-én Lövétén született. A temetési szertartást Bicskén (Magyarország) tartják. Isten nyugtassa! Hűséges támogatója volt lapunknak.

Régi arcok sárgult fényképeken

1971-ben a lövétei iskola tanári szobája

A fotón az akkori tanárok : Áros Géza, Márton Mihályné, Bíró Bálint, Berszán Lajos, Mihály József-postás

- amikor még kötelező volt az újság megrendelése
A képet beküldte Pál Erzsébet.

Zarándoklat

Zarándokol velem a bűn és a sok vétek
Hozzad megyek, égi anyánk, szeplőtlen lélek
Testem jön kínjaival gyógyulást remélve
Kicsi szívem is itt van dobogva és félve
Önző létem porba hull, vánszorog az úton
Önzetlenné válna, hogy közeledbe jusson
Velem folyik ázva könnyem a két szememből
Gyalog jön a megbánás elgyötört lelkemből
A szeretet mint vén agg betegen és gyengén
Ott kullog áhítózza a sornak legvégén
Rossz emberi tulajdonság mind sorakozna
Hogy jóvá legyen bűnöm közbenjárásodra
Göröngyös úton végig fáradtan, éhesen
Hogy találkozassunk somlyói szűz, édesem!

György Emőke

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

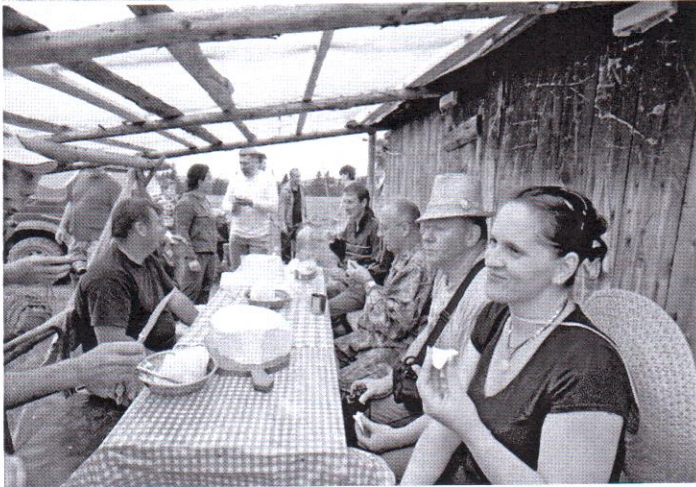
Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Török József, Demeter Albert
korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

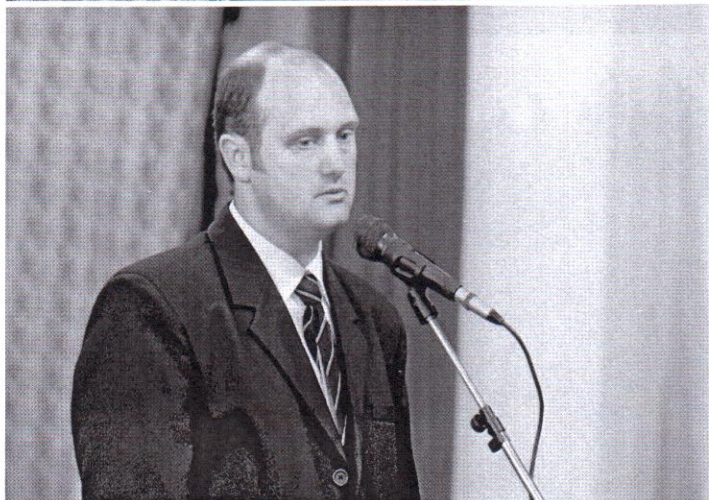
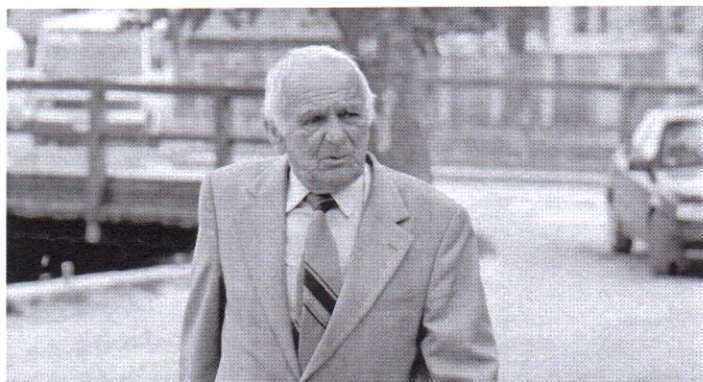
Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu

Csíksomlyói zarándoklat

50 éves a lövétei Székely Mózes Általános Iskola

Fotó: Egyed József